

Други жертви: двама смѣли Българи и двама турци селени, отиватъ въ близкия градецъ Правадия да се оплачатъ на властѣта и да поискатъ защитата ѝ, на завръщанieto си срѣдъ нѣтъ бидоха прѣсрѣщани отъ разбойниците и въ срѣдъ бѣлъ день насѣчени на кжсове, и мѣсата имъ покачени по трѣнето. Другъ нѣтъ на селенина бѣ тегота да угощава турски джандарми, мразеше ги, не искаше да ги види въ селото си, но сега, дѣ ги? Ако нѣкой такъвъ се посвѣше въ село, всѣки гледаше, кой по прѣди да прѣдвари да го покани у домътъ си; благодаренъ бѣше цѣлъ мѣсець да го храни, да го пои, па и да му заплати, само да го има като зѣвѣтъ въ кжщата си. Но ето че хитрия кръвникъ и на жандармитѣ даде да разбержтъ съ кого иматъ работа. Въ единъ день се намѣриха два трупа на жандарми натжпкани въ рѣката Тича, долу подъ страшинитѣ новоселски канари.

Едничкото тихо убѣжище на селенина, едничкото негово утѣшение бѣ останало само въ черквитѣ, дѣто ги имаше, тамъ той се виждаше понѣ часъ-два спокоенъ и въ безопастность, тамъ призоваваше Божията помощ и защита. Но разбойническиѣ кракъ и тѣхъ обѣрна на страшилища. Когато благочестивитѣ селени, отъ двѣ села бѣха се събрали на Врѣбница да се черкуватъ въ черквата въ селото Черковна, внезапно бидоха нападнати отъ разбойниците, службата се прѣкъсва, самия Солакъ испрѣченъ на черковната врата съ голъ ножъ въ ржцѣ, дава заповѣдъ съ звѣрския си гласъ, щото всички събрани въ черкова, съ исключение на женитѣ и дѣцата, безъ никакво съпротивление, да върватъ прѣдъ него.